

[Christmas Møller.]

en Afvikling af den Valutacentralordning, som altid vil blive en Kriseforanstaltning, og se hen til at sætte andre Foranstaltninger i Stedet, som man mener er nødvendige for, at vor Købeevne som Forhandlingsinstrument kan udnyttes. Altsaa, under denne Forudsætning er det nødvendigt, at man peger hen paa, hvad vi Konservative pegede paa i 1932, da de andre ønskede Valutacentralen gennemført, at man maa se at komme ind paa en Toldpolitik, faa Handelstraktaterne opsagt og tage Konsekvensen af, at Mestbegunstigelsesklausulen i Virkeligheden er fuldkommen gennemhullet. Derfor vil jeg gerne sige til den højtærede Handelsminister, at det efter min Opfattelse er nødvendigt, at man ogsaa fra Regeringens Side gør sig klart, hvad i hvert Fald mangfoldige Gange lød i 1932, at dette System ikke skulde vare ved.

Jeg beklager, at den højtærede Udenrigsminister ikke er til Stede, fordi vi saa ofte har hørt Ministeren sige, at dette System ikke kunde vare ved, og fordi det ogsaa var rimeligt og naturligt at spørge Udenrigsministeren om forskellige Forhold. Men maaske kan Handelsministeren svare paa Udenrigsministerens Vegne. Jeg siger altsaa, at det, saaledes som Forholdene former sig, vil være nødvendigt, ud fra den Bedømmelse, jeg har af Landets økonomiske Fremtid og af Vanskelighederne som permanente, at dette System afvikles inden for et nærmere fastsat Tidsrum og erstattes med de Metoder, som efter vort Skøn ikke er saa farlige som det nuværende System. Naar det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen talte om, at man havde haabet, at den økonomiske Verdenskonference skulde have givet Resultater, saa vil jeg sige til ham, at jeg ved ikke, om det ærede Medlem har haabet, men har han det, saa staar han her som enestaaende i sin Art. Naar det ærede Medlem kom med en Valgtrusel i Forbindelse med dette Forslag og sagde, at Regeringen ikke vilde tage Ansvaret for Landets Styrelse, hvis vi ikke havde en Lov som denne, vil jeg sige til det ærede Medlem, at nu maa han virkelig ikke gøre det alt for svært for os, for at sætte en saadan Lokkemad paa som, at vi kunde komme af med Regeringen, er virkelig ikke ganske forstandigt af det ærede Medlem.

Der var jo tre Grunde til, at man indførte Valutacentralen og det nuværende System. Ja, jeg kan maaske sige — og derfor er der ogsaa Grund til at vende tilbage til 1932 —, at den egentlige Grund til, at vi fik Valutacentralen, var den, at man vilde

undgaa Told. Det var den egentlige Grund, for man skulde med ethvert til Raadighed staaende Middel klare de Vanskeligheder, som Landbruget i Anledning af de tyske Trusler var kommet ind i, for enhver Pris maatte man sørge for, at det ikke blev ad den forstandigste Vej, altsaa den af de Konservative anviste Vej. Den ene af de tre Begrundelser var, at der bør være Balance mellem Ind- og Udførsel. Jeg vil herom sige, at jeg tror ikke, den højtærede Handelsminister gør Sagens Fremgang nogen Tjeneste ved at benytte Tallene for Ind- og Udførsel paa den Maade, Ministeren gør det Sp. 1206 i sin Fremsættelsestale, thi naar Ministeren taler om, at der er et Indførselsoverskud i 1932 paa $9\frac{3}{4}$ Mill. Kr. og i de første 9 Maanedes af 1933 paa ca. 20 Millioner, og i disse to Tal ser et Vidnesbyrd om, at der skulde være Fare for Landets Betalingsbalance, er dette jo oplagt urigtigt. Vi ved jo, at de Indtægter, Landet har ved Skibsfart, Provision og andre Ting, gør — det fremgaar ogsaa med tilstrækkelig Tydelighed af hele Betalingsstatistikken —, at et Underskud paa Handelsbalancen paa 50 Mill. Kr., ja, selv et Underskud paa et højere Tal ikke betyder, at Betalingsbalancen bliver ugunstig. Vil man argumentere paa den Maade, som Handelsministeren gør det, at man i voldsom Udstrækning vil bruge dette Instrument, saa maa jeg sige til ham, at saa gør han Vanskelighederne større, end de i Forvejen er, og store nok kan de være, saa meget mere som der er overmaade mange, som vil sige, at Forholdet mellem Ind- og Udførsel skal nok regulere sig selv uden Valutacentralen. Det tror jeg for mit Vedkommende ikke er rigtigt. Jeg tror, at som Forholdene er i Danmark i Dag, vilde Situationen blive overmaade vanskelig, hvis vi ikke fik andre Foranstaltninger stillet i Stedet til Hindring af, at vi kom ind i en Periode, hvor vi i hvert Fald fik meget betydelige Svingninger paa Valutaomraadet. I den Forbindelse nævner jeg den anden Hovedbegrundelse, det valutamæssige Hensyn, som jeg tror man ikke skal se fuldkommen bort fra, hvad jeg synes mange ofte gør.

Den tredje Begrundelse var Beskæftigelses hensynet, og dér tror jeg, det vilde være formaalstjenligt ikke at drøfte Sagen, saaledes som man har gjort det i Almindelighed, nemlig drøfte Spørgsmaalet om, hvor mange der er blevet ledige i Kraft af Valutaloven og Valutacentralen, og hvor mange der er blevet beskæftiget. Nej, lad os i Udvalget faa nogle Oplysninger derom. Jeg